

ACC. N:R M. 14327: 1-2.

Landskap: Småland Upptecknare: B. O. Bondesson, Lesjöfors
Härad: S. Möre Berättare: " " "
Socken: Gullabo Berättarens yrke: falksk. o. hävare
Uppteckningsår: 1953 Född år 1884 i Gullabo

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Minne av arlov. s. 1-2.

LUF 90.

ACC. N:R M. 14327: /.

MINNESTAVLOR.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Luf 90
1

Det förekom i vissa fall, att man förr i tiden lät förfärdiga minnestavlor över ~~vissa~~ ^{VIIII} händelser i livet. Det var dock ingen allmän händelse utan tillämpades endast i enstaka fall av sonliga familjer eller personer. Så var det vanligt att man gratulerade på födelsedagar och namnsdagar med en liten enkel tavla eller blott och bart ett litet kort. Det kunde vara handmålat med präntat namn och födelseår och dag för gratulationen. Om ^{det} var en äldre person som uppvaktades, så var det mera och noggrannare arbete nerlagt i gåvan.

Motiven utgjordes av blomstergirlanger, kransar och mer eller mindre påkostade bilder av hus och landskap.

Det fanns målare som efter schabloner målade blommor och kransar till bemärkelsedagar och händelser i allmogens liv och leverne. En ofta anlita sådan person var David Andersson L:a Glosebo i Gullabo socken. Det var både vanliga brev, kistbrev och gratulationer som han på uppdrag av någon förfärdigade. Men det fanns även andra personer som var kända illustmatörer, som gick folket till handa i dylika fall. Detta var tiden under 1800-talets senare hälft. Skrivkunnigheten bland gemene personer i denna var inte så allmän under den tiden. Det vittnar den tidens lånehandlingar om, där det efter den vederbörliga

ACC. N:R

M. 14327:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

nammunderskriften står initialerna^x och efter dessa m.h.p. vilket uttyd^t är: med hand på papperet. Namnet skrevs av en annan person, medan den namngivna höll handen eller två fingrar på samma papper.-

Vid begravningar var det även vanligt att präntade eller skrivna tavlor sattes upp vid eller i likrummet. Det var dock inte någon allmän företeelse. Det förekom endast då mera bemärkta personer eller deras familje^{medlemmar} skulle begravas. Då hände att man skaffade mer eller mindre utsmyckade små tavlor som för tillfället sattes upp och som sedan togs ner efter begravningen.

Det kunde även hända att ^{de} blev hängande kvar åratals efter.

Det kunde vara minnestavlor på svart botten med utklippta änglabilder och namnet, födelseår och dödsår och dag, av stannolpapper, som klistrades fast på den mörka botten. Dylika tavlor kunde göras mycket tilldragande och inge vördnad och respekt. Dessa här omtalade minnestavlor och skrifter var emsedda endast för hemmet, där begravningen skedde. Att man haft dem placerade i kyrkan är inte känt i denna trakt.

Det fanns både män och kvinnor, som var kunniga i detta handarbete och som hade både smak och sinne för det passande.

Och det var dessa som anmodades att förfärdiga en minnestavla då en sådan önskades. Erik Jonasson i Gullaboås var känd och erkänd som sådan bl.a.

2.